

86109 - PEYGAMBER -SALLALLAHU ALEYHİ VE SELLEM- İLE ALAY EDİLMESİNE KARŞI TAVRIMIZ NASIL OLMALIDIR?

Soru

Batılı bazı ülkelerin, Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- ile alay etmelerini ve onunla dalga geçmelerini hepimiz işittik.

Peki bu olay karşısındaki tavrımız ne olmalıdır?

Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'i nasıl müdafaa etmeli ve savunmalıyız?

Detaylı cevap

Hamd,
yalnızca Allah'adır.

Birincisi:

Şüphesiz

bu akılsız ve aptal mücrimler, Peygamberimiz Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem- ile alay etmeleri ve onunla dalga geçmeleri, bize ve dîni için gayretli ve hevesli olan her müslümana kötülük etmişlerdir.

Muhammed -sallallahu aleyhi
ve sellem- ki yeryüzüne ayak basmış,
gelmiş-geçmiş en fazîletli insandır.

Muhammed -sallallahu aleyhi
ve sellem- ki yaratılmışların ilkinden sonuncusuna kadar
onların en hayırlısıdır. -Rabbimin salât ve
selâmı, onun üzerine olsun-.

Onların

arlanmadan-utanmadan yapmış oldukları bu davranışı, pek garipsememek gerekir.Çünkü onlar, bu ahlaksızlığa daha lâyıkt ve daha çok hak eden topluluklardır.

Ayrıca

Peygamberimiz

Muhammed -sallallahu

aleyhi ve sellem-'in şahsına yapılan bu çirkin saldırı,

kalplerimizi kırması, bunu yapanlara karşı kalplerimizi kin

ve nefret doldurması ve bizim, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- için

canlarımızı fedâ etmeyi istememizle birlikte bunu

yapanların helâk olacaklarını ve devletlerinin yok olmaya

yakınmüjdeleyebiliriz.

Nitekim Allah Teâlâ

bu konuda şöyle buyurmuştur:

إِنَّا كَفَيْنَاكَ الْمُسْتَهْزِئِينَ [سورة الحجر الآية: ٩٥]

“Şüphesiz ki biz, seninle alay edenleri (helâk etmek sûretiyle onları)n haklarından gelmeye yeteriz.” (Hicr Sûresi: 95)

Bu sebeple Allah

Teâlâ, Peygamberi Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'i alay eden mücrimlerin hakkından gelecektir.

Nitekim

Allah Teâlâ bu konuda şöyle buyurmuştur:

إِنَّ شَأْنِكَ [سورة الكوثر الآية: ٣]

“Asıl sonu kesik
(ve her türlü
hayırdan kesik, hakîr ve zelîl) olan, şüphesiz sana kin
besleyendir.” (Kevser Sûresi: 3)

“Eskiden
müslümanlar, düşmanın kalesini kuşattıklarında kaleyi
fethetmek zorlaştığı zaman ve kâfirlerin
Peygamber -sallallahu aleyhi
ve sellem-’i çekiştirip ona sövdüklerini işittikleri
zaman kaleyi fethetmenin yakın olduğunu birbirlerine
müjdelerlerdi.Ardından kısa bir süre sonra geçmeden Allah Teâlâ, elçisi
Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-’in intikamını onlardan intikam almak için
kendi katından bir fetih getirir ve kale fethedilirdi.”
(es-Sârimu’l-Meslûl; s: 116-117).

Peygamber
-sallallahu aleyhi ve
sellem- ile alay edenlerin
helâk ve rezil olduklarına dâir tarihte pek çok örnekler vardır.

Üstelik
beşeriyetin
efendisi, Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem- ile alay eden bu kimseler, ondan neyin
intikamını
almakta ve hıncını çıkarmaktadırlar?!

- Onlar, Allah
Teâlâ’nın vahdâniyyetine îmân etmedikleri için, Muhammed -sallallahu aleyhi ve
sellem- tevhîde (Allah
Teâlâ’yı birlemeye) dâvet etmiş olduğu için ondan intikam almakta ve
hıncını çıkarmaktadırlar.

- Onlar, Allah

Teâlâ'ya eş ve evlât nisbet ettikleri için, Muhammed

-sallallahu aleyhi ve sellem- Rabbi Allah Teâlâ'yı

yüceltmış ve bu iftiracıların söyledikleri şeylerden O'nu

tenzih etmiş olduğu için ondan intikam almakta ve

hıncını çıkarmaktadırlar.

- Onlar,

başiboş bir ahlakı ve azgın bir şehveti

istedikleri için, Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'in yüce ahlâka dâvet etmiş, kötü

ahlâkı

terketmeyi emretmiş, fazîlet ve yüce ahlâka dâvet etmiş, rezâlete

götüren her kapıyı kapatmış olduğu için ondan

intikam almakta ve hıncını çıkarmaktadırlar.

- Onlar,

şhevî duygular ve rezâlet bataklığında batmak istiyorlar. Zaten

istediklerini de elde etmişlerdir!

- Onlar,

Allah'ın elçisi olduğu için Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'den intikam

almakta ve hıncını çıkarmaktadırlar. Oysa Allah Teâlâ onu,

elçilik görevini yerine getirmesi ve vahyini tebliğ etmesi için seçmiştir.

Muhammed

-sallallahu aleyhi ve

sellem-'in Allah Teâlâ

tarafından gönderilen bir peygamber olduğuna delâlet eden sayılamayacak

kadar çoktur.

- Onlar, ayın

ortadan ikiye yarılması olayını hiç işitmediler mi?

- Onlar, onun parmaklarının
arasından suyun defalarca fışkırdığını hiç
işitmediler mi?

- Onlar, onun büyük
mucizesi olan, Âlemlerin Rabbi Allah Teâlâ'nın kelâmı, bu
Kur'an'ı hiç işitmediler mi? Bu Kur'an ki Allah Teâlâ onu
korumuştur. Onunla oynamak isteyenlerin eli ona uzanamamıştır.

- Onlar, Allah
Teâlâ tarafından kendi peygamberlerine gönderilen kitaplarla
öyle oynamışlar ki, hem de ne oynamışlar!

Nitekim

Allah Teâlâ bu konuda şöyle buyurmuştur:

لَّذِينَ يَكْتُمُونَ الْكِتَابَ بِأَيْدِيهِمْ ثُمَّ يَقُولُونَ هَذَا مِنْ
عِنْدِ اللَّهِ لَيْشْتَرُوا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا قَوْلٌ لَّهُمْ مِّمَّا
كَتَبَتْ أَيْدِيهِمْ وَوَيْلٌ لَّهُمْ مِّمَّا يَكْسِبُونَ [سورة البقرة الآية: 79]

“Elleriyle Kitap yazıp, sonra onu
az bir bedel karşılığında satmak için: ‘Bu Allah katındandır’,
diyeni (yahudî)lerin vay haline! Elleriyle
yazdıklarından dolayı vay hâline onların! Ve kazandıklarından dolayı vay
hâline onların!” (Bakara Sûresi: 79)

Hatta Peygamberimiz

Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'in doğruluğunu ve samimiyetini
gösteren en büyük delil; dîninin asırlardır diğer dînlere
üstün gelip muzaffer olarak kalmasıdır. Nitekim Peygamberimiz
-sallallahu aleyhi ve sellem-, hayatı boyunca düşmanlarına
karşı dâima üstün gelmiştir.

(Peygamberlik iddiâsında bulunarak) hem kendisine,
hem de dîninine iftirâ eden ve yalan
söyleyene (yalancı peygambere) yeryüzünde bu kadar uzun süre imkân
vermemesi, Allah
Teâlâ'nın hikmeti gereğidir. Hatta kendi bilginlerinin yazdıkları
ve tahrif ettikleri kitaplarında bile peygamberlik iddiâsında bulunan
yalancı peygamberin otuz sene veya buna yakın bir süreden fazla
yeryüzünde kalması, sonra da onun yok olup gitmemesi mümkün değildir.

Nitekim anlatıldığına
göre, Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'e küfreden ve onun
yalancı olduğunu iddiâ eden hıristiyan birisini hıristiyan
bir kralın huzuruna getirirler. Bunun üzerine o kral hıristiyan dîn
âlimlerini biraraya toplar ve onlara şöyle sorar:

- Peygamberlik
iddiâsında bulunan yalancı peygamber yeryüzünde kaç yıl
kalır?

O âlimler:

- Şöyle,
şöyle, otuz sene veya buna yakın bir süre kalır, dediler.

Bunun üzerine kral
şöyle der:

- O halde bu
Muhammed'in dîni beş yüz veya altı yüz yıldan daha fazla süredir
(bu, kralın o zamanki devrine göre idi) diğer dînlere üstün
geldiğine, insanlar tarafından kabul gördüğüne ve insanlar
bu dîne tâbi olmaya devam ettiğine göre nasıl oluyor da bu
Muhammed yalancı peygamber oluyor?

Ardından

Muhammed

-sallallahu aleyhi

ve sellem-‘e küfreden ve onun yalancı peygamber olduğunu iddiâ eden

adamın boynunu vurdurur!

(Bkz: Şeyhulislâm

İbn-i Teymiyye’nin -Allah ona rahmet etsin-: ‘Şerhu’l-Akâdeti’l-İsfahâniyye’)

Onlar, pak ve

berrâk olan İslâm dâveti ulaştığında bu dînin gerçek

olduğunu kabul edip ikrar etmekten, Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-‘e

saygı göstermekten kendilerini alamayan ve İslâm’a girdiklerini

ilân etmiş olan kendi dînlerinden birçok akıl sahiplerini, kral ve

bilginlerini hiç işitmediler mi?

Nitekim

Habeşistan kralı Necâşî bunu ikrar etmiş ve İslâm’a

girmişti.

Peygamberimiz

-sallallahu aleyhi ve sellem- Bizans imparatoru Herakliyas’a bir mektup

gönderip onu İslâm’a dâvet ettiğinde, Herakliyas,

Muhammed -sallallahu aleyhi

ve sellem-‘in gerçek peygamber olduğunu ikrar etmiş, müslümanlığını

ilân etmeye niyetlenmiş ve Rasûlullah

-sallallahu aleyhi ve sellem-‘in yanına gidip ona hizmet

etmeyi temennî etmişti. Fakat kendi dîninden olan

hrisitiyanlardan korktuğu için küfür üzere kalmış ve bu hal

üzere ölmüştü.

Günümüzde

onların dîninden olan birçok kimse İslâm'a girdiklerini ilân etmeye devam etmektedirler.

1.

Amerikalı bilim adamı MichaelHart, “Dünya Tarihi'nin En Nüfuzlu 100 Şahsiyeti” adlı kitabında yüzyılın başına, Peygamberimiz Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'i koymuş ve adı geçen kitabının 13. sayfasında şöyle demiştir:

“Muhammed

-sallallahu aleyhi

ve sellem-'i bu listenin başına koymamın sebebi; Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem- tarihte, dînî ve dünyevî açılardan en büyük başarıya ulaşmış tartışmasız tek şahsiyettir.”

2. İrlandalı

yazar George Bernard Shaw, “Muhammed” adını verdiği ve İngiliz yetkililerinin yakmıl olduğu kitabında şöyle demiştir:

“Dünya,

Muhammed'in düşüncesinde olan bir adama ne kadar da muhtaçtır!

Ortaçağda dîn adamları (papazlar), cehâlet ve taassup sebebiyle Muhammed'in dînini en karanlık renklerle tasvir etmişlerdir.Onlar, Muhammed'i, hıristiyanlığa bir düşman olarak kabul ediyorlardı. Fakat ben, Muhammed'in hayatını inceledim. Onu, takdire şâyân hârikulâde buldum.

Yine, onun

hıristiyanlığın düşmanı olmadığı

sonucuna vardım. Aksine onu, insanlığın

kurtarıcısı olarak adlandırmak gerekir. Bana göre o, şayet günümüzde dünyayı idâre etmiş olsaydı, beşeriyetin özlemle beklediği, dünyayı sulh ve saâdete kavuşturmada başarılı olacak tek şahsiyettir.”

3. Annie

Besant, “The Life and Teachings of Muhammad/Muhammed’in Hayatı ve Öğretileri” adlı kitabında şöyle demiştir:

“Arabistan’ın bu büyük peygamberinin hayatını ve şahsiyetini inceleyen, nasıl yaşadığını ve insanlara nasıl öğrettiğini bilen herkesin, Allah’ın büyük elçilerinden

(peygamberlerinden) birisi olan bu kıymetli Peygamber için ürpertici bir saygıyla dolmaması mümkün değildir. Arzettiğim bu eserde söyleyeceklerimin pek çoğu, çoklarının bildiği şeyler olsa da, ben onları ne zaman yeni baştan okusam, bu Arabistanlı öğretmen için hep yeni bir hayranlık ve yeni bir saygı duyuyorum.”

4.

Avusturyalı

Schabrak

şöyle demiştir:

“Bütün

insanlık

(beşeriyet), Muhammed

gibi bir insanla iftihar eder.O, okuma-yazma bilmemesine rağmen, on küsür asır önce yeni bir dîn getirmeye muvaffak olmuştur.

Biz

Avrupalılar, onun bulunduğu zirveye ulaşabilirsek, en mutlu nesil oluruz.”

5.

Kanadalı oryantalist (müsteşrik) Samuel Zwemer şöyle demiştir:

“Şüphesiz

Muhammed, güçlü bir reformcu, fasih konuşan bir hatip, korkusuz bir cesur ve büyük bir düşünür idi. Bu vasıflara aykırı olan şeyleri ona nisbet edemeyiz. İşte getirmiş olduğu Kur’an ve kendisinin tarihi, bu iddiânın doğru olduğuna şâhitlik etmektedir.

6. Nobel barış

ödülü almış İngiliz filozof Thomas Carlyle, “Tarihte Kahramanlar” adlı kitabında şöyle demiştir:

“İslâm dîni yalandır ve Muhammed bir sahtekâr ve yalancıdır, diyen kimseye kulak vermek, bu çağda bir konuşmacı için en büyük utanç vesilesidir.

Hayatı

boyunca sağlam prensip sahibi, kararlı, iyiliksever, şefkatli, takvâlı, fazîletli, hür, çok ciddî ve samimî bir insan olarak tanınmıştır. Buna karşılık sevimli, dost canlısı, hatta neşeli ve şakacı bir karaktere sahiptir.

Adâletli,

iyi niyetli, katıksız bir

zekâyla, ateş ve ışıkla, işlenmemiş meziyetlerle

dolu; sanki gecenin zifiri karanlığında parlayan kandil gibidir. Yüzü

nurla dolu, fıtratı ile büyük bir insan idi. Hiçbir okul onu bilgilendirmemiş, hiçbir öğretmen de terbiye etmemiştir. Çünkü onun buna ihtiyacı yoktu.”

6. Alman

edebiyatçı

Johann Wolfgang

Von

Gothe

şöyle demiştir:

“Biz, Avrupalılar olarak bütün imkânlarımıza rağmen, Muhammed’in ulaştığı şeye henüz ulaşamadık. Gelecekte de onu hiç kimse geçemeyecektir. Ben, tarihte insanlık için ideal şahsiyetleri araştırdım. Bunu peygamber Muhammed’de buldum. Gerçeğin de işte bu şekilde ortaya çıkması ve yücelmesi gerekir. Nitekim bütün dünyayı, tevhîd kelimesine boyun eğdirmek sûretiyle Muhammed bunu başarmıştır.”

Böyle olduğuna göre bütün dünyanın -ki onların bundan hiçbir başka çaresi yoktur Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-’i bütün liderlerin üzerinde tutmaları, yaratılmışlar arasındaki büyüklüğünü, üstünlüğünü ve her şeyden daha çok takdir edilmesi gerektiğini bilmeleri gerekir.

Yine, bütün

dünyanın, Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-’in risâletine ve onun Allah Teâlâ’nın göndermiş olduğu kıymetli peygamberlerin sonuncusu olduğuna îmân etmeleri gerekir.

Bizler, bu

fırsatı iyi değerlendirip onları İslâm'a dâvet etmeliyiz. Çünkü onların mücrim ellerinin işlemiş olduğu şeyleri İslâm'dan başka bir şey silemez. Eğer onlar hala inat edip büyüklük taslarlar ve buldukları hal üzere kalmakta ısrar ederlerse, bu takdirde onları içerisinde ebedî olarak kalacakları cehennem ateşiyle müjdeleyin!

Nitekim

Allah Teâlâ bu konuda şöyle buyurmuştur:

إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ
الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ [سورة المائدة الآية:
٧٢]

“Allah,

kesinlikle Meryem oğlu Mesih'tir diyenler, muhakkak kâfir olmuşlardır. Oysa Mesih: Ey İsrailoğulları! Rabbim ve Rabbiniz olan Allah'a ibâdet edin. Zirâ her kim, Allah'a şirk koşarsa, Allah ona cenneti haram kılar ve onun varacağı yer de ateştir. Zâlimler için (onları cehennemden kurtaracak) yardımcılar da yoktur, demişti.” (Mâide Sûresi: 72)

Yine, Allah

Teâlâ bu konuda şöyle buyurmuştur:

وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ
[وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ
[سورة آل عمران الآية: ٨٥]

“Kim,

İslâm'dan başka bir dîn isterse/ararsa, o dîn ondan asla kabul olunmayacaktır. Ve o, âhirette hüsrâna uğrayanlardan olacaktır.”

(Âl-i İmrân

Sûresi: 85)

Peygamber -sallallahu aleyhi

ve sellem- de bu konuda şöyle buyurmuştur:

وَالَّذِي نَفْسِي مَحْمَدٍ ﴿١﴾

بِيَدِهِ، لَا يَسْمَعُ بِي أَحَدٌ مِنْ هَذِهِ الْأُمَّةِ يَهُودِيٍّ وَلَا

نَصْرَانِيٍّ، ثُمَّ يَمُوتُ وَلَمْ يُؤْمِنْ

بِالَّذِي أُرْسِلْتُ بِهِ إِلَّا كَانَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ. ﴿٢﴾ [رواه مسلم]

“Muhammed’in nefsi elinde

olan Allah’a yemîn ederim ki, bu ümmetten yahûdi olsun, hıristiyan olsun,

her kim beni(m elçiliğimi) işitir de sonra

gönderildiğim dîne îmân etmeden ölürse, o cehennem

halkındandır.”(Müslim;,

hadis no:153)

İkincisi:

Allah

Teâlâ hikmet sahibidir. Sadece şer olan bir şeyi asla takdir etmez.

Aksine ne kadar insanlara şer olarak gözükse de, Allah Teâlâ’nın

mü’min kulları için takdir ettiği o şeyde hayır olması

gerekir.

Nitekim Peygamber

-sallallahu aleyhi ve

sellem- bu konuda şöyle buyurarak ne kadar doğru

söylemiştir:

عَجَبًا لِأَمْرِ الْمُؤْمِنِ ﴿١﴾

إِنَّ أَمْرَهُ كُلَّهُ خَيْرٌ، وَلَيْسَ ذَاكَ لِأَحَدٍ إِلَّا لِلْمُؤْمِنِ؛

إِنْ أَصَابَتْهُ سَرَاءٌ شَكَرَ فَكَانَ خَيْرًا لَهُ، وَإِنْ أَصَابَتْهُ
صَرَاءٌ صَبَرَ فَكَانَ خَيْرًا لَهُ. [رواه مسلم]

“Mü'minin ilginç bir hâli vardır.Onun her işi hayırdır. Bu meziyet, mü'minden başka hiç kimsede yoktur.Eğer sevindiren bir şey kendisine isâbet ederse, şükreder. Bu da onun için bir hayır olur. Eğer bir darlık (musibet) kendisine isâbet ederse, sabreder. Bu da onun için bir hayır olur.”(Müslim, hadis no: 2999)

Allah Teâlâ -herkes tarafından bilinen- İfk hâdisesi hakkında şöyle buyurmuştur:

لا
تَحْسَبُوهُ سَرًّا لَّكُمْ بَلْ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ لِكُلِّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ مَا
اَكْتَسَبَ مِنَ الْإِثْمِ وَالَّذِي تَوَلَّى كِبْرَهُ مِنْهُمْ لَهُ عَذَابٌ
عَظِيمٌ [سورة النور من الآية
١١]

“Siz onu (o iftirâyı) kendiniz için bir şer sanmayın.Aksine o, sizin için hayırlıdır. O iftirâcılara gelince, onlardan her birine, kazandığı günah nisbetinde cezası vardır.Onlardan bu iftirânın çoğunu üstlenen kimseye ise, (âhirette) cezânın en büyüğü vardır.” (Nûr Sûresi: 11)

Peygamberimiz -sallallahu aleyhi ve sellem-'e dil uzatıp ona küfredenlerin, bu iğrenç suçlarından çıkarılan bazı faydalar vardır.

Bu fadalar:

1. Bu kâfirlerin, çoğu zaman yapmacık olarak kendilerini barışçı göstermeye

çalışmalar bile, kalplerinde müslümanlara karşı gizlemiş oldukları kin ve nefret açıkça ortaya çıkmıştır.

Nitekim

Allah Teâlâ bu konuda şöyle buyurmuştur:

قَدْ بَدَتِ الْبَغْضَاءُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ وَمَا تُخْفِي

[صُدُّوهُمْ أَكْبَرُ]

[سورة آل عمران الآية: ١١٨]

“Ey îmân edenler! Sizin dışınızdakileri (mü'minlerden başkalarını) sırdaş edinmeyin. Çünkü onlar size fenâlık etmekten asla geri durmazlar, dâima sizin sıkıntıya düşmenizi isterler. Size olan düşmanlıkları, ağızlarından dökülen sözlerinden belli olmaktadır. Kalplerinin gizledikleri düşmanlık ise daha büyüktür. Eğer düşünüp akıl ederseniz, âyetlerimizi size açıklamış bulunuyoruz.” (Â-i İmrân Sûresi: 118)

2.
Batılıların düşünce özgürlüğü konusundaki çifte standartlı oldukları açıkça ortaya çıkmıştır. Onlar, burada düşünce hürriyetine gerek duymaktadırlar. Akıl sahibi herkes bilmektedir ki, başkasının kutsal değerlerine dokunduğunuz veya saldırdığınız zaman, işte sözde düşünce özgürlüğü orada biter. Ama onlar düşünce özgürlüğü konusundaki iddiâlarında yalancılardır.

Nitekim yakın

bir tarihte bir hükümet, ülkesindeki Buda'nın heykellerini kırmaya

başladığı zaman, dünya ülkelerinin derhal ayaklandıklarını ve bu olaya karşı çıktıklarını hepimiz hatırlıyoruz.

O halde sizin sözde düşünce özgürlüğünüz hani nerede kaldı?

Muhammed
-sallallahu aleyhi ve sellem-'in şahsına yapılan bu çirkin saldırıyı da niçin düşünce özgürlüğü olarak kabul etmiyorsunuz?

3. “Müslüman olmayanlara kâfir demeyin.Aksine bizimle onlar arasında fitne ateşini alevlendirmemek için onlara, bizden başkası deyin” diyen, bizim insanımız olduğu halde, batılaşmış ve onların anlayışını benimsemiş bazı kimselerin bu sözlerinin geçersiz olduğu açıkça ortaya çıkmıştır.

Dikkat edin!
Herkes, kimin kimden nefret ettiğini, kimin başkasının kutsal değerlerine saygı göstermediğini ve kimin fırsat buldukça başkasına savaş ilân ettiğini iyi bilmelidir.

4.
Başkasının düşüncesine saygı göstermek ve ona saldırmamak ilkesi üzerine kurulmuş olan, “Medeniyetler veya Dînlerarası Diyalog” diye dünyaya sürekli tekrarlayıp durdukları iddiâlarında yalancı oldukları açıkça ortaya çıkmıştır.

Onlar hangi diyalogu
istemektedirler?

Hangi
saygıyı gösterdiklerini iddiâ etmektedirler?

Onlar, kendilerine
saygı göstermemizi ve onları yüceltmemizi istemektedirler. Hatta
kendilerine rükû edip secde etmemizi istemektedirler. (Biz böyle
yaptıkça) onlar daha çok bizimle alay edip dalga geçmiyorlar mı? Bize
daha fazla zulmetmiyorlar mı?

5. Müslümanların

kalplerinde îmân ateşi yeniden canlanmıştır. Bu olayın
ardından müslümanların göstermiş oldukları tepkilerin,
îmânın onların kalplerine yerleştiğine ve
Peygamberleri
Muhammed -sallallahu
aleyhi ve sellem-'i ne kadar çok sevdiklerine delil teşkil
ettiğini gözlerimizle gördük. Öyle ki dînin bazı
emirlerini yerine getirmeyen kimseler bile, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve
sellem-'in intikamını almak için onu savunur hâle gelmiştir.

6. Müslümanların

saflarını birleştirmiştir. Ülkeleri ve dilleri
farklı da olsa, müslümanların bu olay karşısında birbirlerine
destek verdiklerini ve aynı tavırları sergilediklerini -Allah'a
hamdolsun- gözlerimizle gördük.

7. Batının,

İslâm'a karşı birleştikleri açıkça ortaya
çıkmıştır. Bu ülke (Danimarka), bu konuda batılı

ülkelerden yardım ister istemez, batılı ülkelerin hemen hepsi, onun yanında yer aldıklarını açıklamışlardır.

Mücrimler, herkesin aynı siperde olduğunu ve bizim de onların hepsine birden karşı koyamayacağımızı müslümanlara öğretmek için, bu iğrenç karikatürleri gazetelerinde yayınlamak için birbirlerine tavsiyede bulunmuşlardır.

8. Bazı

müslümanları, batılları İslâm'a çağırmaya gayret etmesini ve bu dînin gerçek parlak yüzünü onlara açıklamasını sağlamıştır.

Nitekim bazı

müslümanları, gerçeği görürler ümidiyle batılların gözlerinin üzerindeki kapakları kaldırmak için, onların dillerinde kitaplar bastırmak üzere birbirleriyle yarıştıklarını gözlerimizle gördük.

9. Rasûlullah

-sallallahu aleyhi ve sellem-'e saldıran ülkelerin ürünlerini boykot eden müslümanların, bu davranışlarının sonuçları açıkça ortaya çıkmıştır. Bu sebeple devletleri, -en yüksek düzeyde olsa bile- resmî veya siyâsî

hiçbir girişimde bulunamamıştır. Fakat boykotun üzerinden çok geçmeden birkaç gün sonra karikatürleri yayınlayan gazete ve gazetenin genel yayın yönetmeni özür dilemek ve sözlerindeki üslubu değiştirmek zorunda kalmışlardır. Bunun üzerine müslümanlarla olan gerginlik biraz olsun yumuşamaya başlamıştır.

Bu yöntemle

(boykot yöntemiyle), düşmanlarından intikam alabilmek ve onlara

zarar verebilmek için müslümanların kullanabilecekleri yeni bir silah ortaya çıkmış oldu.

10. Batıya

apaçık bir mesaj gönderilmiş oldu. O mesaj da şudur: Biz müslümanlar, dînimize bir şey gelmesine veya zarar verilmesine veyahut da Peygamberimiz Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'in şahsına saldırılmasına asla râzî olmayız. Bundan dolayı kendimizi, babamızı ve annemizi ona fedâ ederiz.

Şâirin

dediği gibi:

“Zirâ babam,
dedem ve ırzım, Muhammed'in ırzı için sizin yerinize fedâ olsun.”

Üçüncüsü:

Bu olay konusunda
üzerimize düşen göreve gelince;

1. Üzerimize

düşen görev, bunu şiddetle reddetmektir. Herkes, gücünün yettiğince ve elinden geldiğinde hareket etmelidir. Örneğin herkes, Danimarka hükümetine veya dışişleri bakanlığına veya gazetelerine bir mesaj veya makale yollaması veyahut telefon etmelidir.

2. Karikatürleri

yayınlayan yetkililerden ciddî anlamda açıkça özür dilenmesi, bu konuda iki yüzlü davranıp özür dileme adı altında suçunu örtbas etmemesi istenmelidir. Bizler, müslümanları küçük

düşürücü özür beyan edilmesini istemiyoruz. Onların, hatayı kabul etmelerini ve bu hatadan dolayı özür dilemelerini istiyoruz.

3. Bu karikatürleri

yayınlayan mücrimlerin cezalandırılmaları istenmelidir.

4. Danimarka

hükümetinin İslâm'a ve müslümanlara düşmanlık etmekten vazgeçmesi de istenmelidir.

5. İslâm'a

dâvet eden, İslâm'ı ve İslâm peygamberini tanıtan kitapların, onların dillerine çevrilmesi ve Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'in güzel kokulu hayatı açıklanması gerekir.

6.

Peygamber

-sallallahu aleyhi ve

sellem-'i ve onun

şahsını savunan programların yayınlanması için radyo

ve televizyon kanalları kiralanmalı ve bu programlara batılı

akıl anlayışını iknâ edebilecek güç ve bilgiye sahip

kimseler misafir edilmelidir. -Allah'a hamdolsun- bu kimselerde pek çoktur.

7.

Değişik dillerde yayın yapan dergi, gazete ve internet

sitelerinde yayınlanması için güçlü ve sağlam makaleler

yazılmalıdır.

8. Onların

ürünlerini boykot etmeye gelince, eğer boykotun onlar üzerinde bir etkisi

olacaksa, -ki böyle olacağı kesindir- o halde niçin onları

boykot etmeyelim ve onların yerine müslümanların sahip oldukları şirketleri araştırmayalım?

9. İslâm'a ve

onun peygamberine vahşice saldıran bu kampanyaya karşı koymalı, İslâm'ın güzel yönleri ve İslâm'ın -gizli ve anlaşılmaz değil de- açık olan görüşlere uygun olduğu açıklanmalı ve mücrimlerin şüphelerine cevap verilmelidir.

10. Sünnete

sıkı sıkıya bağlanmalı ve her şeyde Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'in yoluna sarılıp bu konuda sabır gösterilmelidir.

Nitekim

Allah Teâlâ bu konuda şöyle buyurmuştur:

وَإِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا لَا يَضْرِبْكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا [سورة آل عمران الآية ١٢٠]

“Size bir iyilik

dokunsa, bu onları tasalandırır. Başınıza bir belâ gelse, buna da sevinirler. Eğer sabreder ve Allah'a karşı gelmekten sakınırsanız, onların hilesi size hiçbir zarar veremez. Şüphesiz Allah, onların yaptıklarını ilmiyle kuşatmıştır.” (Âl-i İmrân Sûresi: 120)

11.

Onları İslâm'a dâvet etmeye çalışılmalıdır. Şüphesiz bizler, onlara öfke, kızgınlık ve kin

gözüyle bakıyor olsak bile, yine de onlara şefkat gözüyle bakmalıyız. Çünkü onlar, yakın bir zamanda öleceklerdir. Eğer bu hal üzere ölürlerse, cehennemlik olacaklardır. O halde onlara merhamet etmek ve acımak için onları İslâm'a ve kurtuluşa dâvet etmeliyiz.

Allah

Teâlâ'dan dînini yüceltmesini, kendisini seven dostlarına yardım etmesini ve düşmanlarını zelîl kılmasını niyaz ederiz. Çünkü O'nun gücü buna yeter.

Nitekim

Allah Teâlâ bu konuda şöyle buyurmuştur:

والله غالب على أمره ولكن أكثر الناس لا يعلمون

[سورة يوسف من الآية: ٢١]

“Allah, emrini yerine getirmeye kâdirdir, fakat insanların çoğu bunu bilmezler.”

(Yusuf

Sûresi: 21)

Allah

Teâlâ'nın salât ve selâmı, Peygamberimiz Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'in üzerine olsun.

Yine de en

iyisini Allah Teâlâ bilir.